

Kaşla Göz Arası

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 17 Mayıs 2015

Serin bir lirizm döküldü imgelerden
Baş aşağı ve istemsiz.
Darbesi, yankısı, tavrı şairin
Oysa Tanrı bile affetmedi
Bu denli bağnaz ve ölgün düşleri.

Sefaletle doğru evrilmiş;
Ne bir var oluş
Ne de tek bir terk edilmiş.
Nesnel bir tortu
Çöktü en dibine o evrimin,
Buhar bulutuna dönüştü buzdan kalıplar.
Eridim, eridim
Ve erdim nihayete.

Rivayetler sıradandı
Yasakları o korunaklı dünyaların,
Aşk ulaşılmazlığın kısılcacında:
Varla yok arası,
Öznel tavrı.
Görünmez oldu Külkedisi
Gecenin bir yarısı.

Karanlık bir sokağa sapmak olsaydı marifet
Saklanmaktı düşen payına o izbelere.
Neye öykünse de
Yoz bir varlığa dönüşmek yeniden
Sefil bir cenin kadar
Umarsız ve bihaber,
Beslenirken aşkla insan doğası
Düşkün, düşmüş öfkeli bir kibir
Sarmışken dört bir yanını.

Düşlemsellik her daim yordanası
Öykünmek nice eyleme

Ölüm tek gerçek;
Kaşla göz arası.